

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg håber ikke, det bringer hr. Peter Brixtofte i vanskeligheder inden for hans parti, når jeg nu uden nogen form for forbehold udtrykker mig anerkendende om hans indlæg. Tænk, hvis finansministeren havde haft et indlæg, der var lige så forstående, engageret og indstillet på forandringer, forbedringer, forhandlinger og resultater som det, hr. Peter Brixtofte netop har holdt!

Man siger ofte i Folketinget, at Venstre har bevæget sig langt væk fra De Konservative i retning af højre, men det synes jeg nu ikke hr. Peter Brixtoftes indlæg gav udtryk for, og da vi tit har skældt Venstre ud, når det trak ud til højre, vil jeg gerne udtrykke anerkendelse af, at Venstre nærmer sig midten, diskussionen, dér, hvor der kan opnås resultater. Jeg er helt enig i den måde, hr. Peter Brixtofte har lagt problemerne frem på.

Jeg er selvfølgelig ikke enig med hr. Peter Brixtofte i hans tyrkertro på, at det altid vil være markedskræfterne eller private interesser, der kan skaffe et bedre resultat frem end eksempelvis mere traditionelle offentlige løsninger, men lad os tage diskussionen. Vi har en del tal, der kan illustrere det, men jeg vil bare tage et enkelt til hr. Peter Brixtoftes nærmere overvejelse:

Vi ved, at det amerikanske sundhedsbudget, som i meget høj grad er præget af private markedskræfter, forsikringssselskaber osv., nu har et omfang i den amerikanske samfundskøkonomi på 14 pct. Det beslaglægger altså 14 cent ud af hver dollar, amerikaneren tjener, men 37 millioner amerikanere bliver ikke behandlet under det system. Det danske system, der dækker alle danskere, koster 6 pct., altså 6 øre ud af hver krone, vi tjener. Vi har holdt udgifterne konstante med et offentligt system. I USA, hvor der i øvrigt også er ventelister osv., koster det altså mere end dobbelt så meget for et ringere system. Lad os åbent tage den slags diskussioner ud fra den fælles målsætning, som hr. Peter Brixtofte nævnte: at give borgerne, der betaler en meget stor del af deres indtægt i skat, en ordentlig service på de afgørende punkter.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg skal sige noget om nr. B 45, og fru Ebba Strange vil kommentere nr. B 46 og nr. L 174.

Generelt er SF positivt over for forslaget ideer. Udgangspunktet for den socialdemokratiske tankegang er grundlæggende rigtigt, nemlig at der er nogle rettigheder, som borgerne skal have i forhold til den offentlige sektor, og det fornemmer jeg også der er bred enighed om i Folketinget, men det er godt at få det konkretiseret på den måde, som det sker på her, f.eks. at man har krav på at blive informeret ordentligt. Det er noget, som af og til mangler i den offentlige sektor, men det er for borgerne utrolig vigtigt at kunne få besked om, hvilke rettigheder de har, og, i det omfang der eksempelvis er venteliste eller kødannelse, at få at vide, hvornår de kan komme til. Hvis man skal opereres, hjælper det utrolig meget, at man kan få at vide, at man kan komme til på det og det tidspunkt. Den information og den planlægning, der skal være en konsekvens af det, er det grundlæggende rigtigt at få ind her og få diskuteret nærmere.

Vi er også enige i de målsætninger, der stilles op i punkt B i nr. B 45, om kødannelse, om ventelister på daginstitutionsområdet, om ældreomsorg, om praktikpladser osv., og det er også noget af det, vi selv var inde på under finanslovdebatten i efteråret. Igen er det centrale ikke, om man kan få løst alle problemer i morgen, men at man begynder at planlægge, hvornår man kan få dem løst.

Finansministeren gjorde meget ud af, at der var tale om planøkonomi i disse forslag. Hvis det er planøkonomi at lave en fornuftig planlægning for, hvornår problemer kan løses, vil jeg godt være planøkonom. Jeg synes, det er sundt fornuft og en rigtig tankegang, at man gør det sådan, som man har gjort det med adgangsbeholdningen, hvor man sagde, at den ikke kunne afskaffes i morgen, men at man lavede en plan for, hvordan den kunne afvikles i løbet af så og så mange år. Den form for tankegang er vigtig og vil kunne give større tillid til, at den offentlige sektor faktisk fungerer.

Vi synes, det er positivt, at Socialdemokratiet nu har en finansieringsreform for de offentlige udgifter. Jeg skal ikke være polemisk, men jeg kan huske, at da vi sidst havde en socialdemokratisk regering i starten af 1980'erne, var vi støtteparti for Socialdemokratiet, og vi argumenterede hele tiden for, at når man skulle diskutere offentlige udgifter, var man nødt til at tage hensyn til, om en offentlig udgift gav be-